

LIČNOST I NACIONALNA IDEJA DRŽAVE

Ako narodsko- nacionalsocijalistička država vidi svoj glavni zadatak u formiranju i održavanju države, onda nije dovoljno samo to da se unapređuju rasni elementi kao takvi i da se onda oni vaspitavaju i konačno obrazuju za praktičan život, nego je neophodno da ta država dovede svoju sopstvenu organizaciju u sklad sa ovim zadacima.

Bio bi to suludi vic da se vrednost čoveka hoće da proceni prema njegovoj rasnoj pripadnosti, a nipošto da se objavi rat marksističkom gledištu čovek je jednako čovek, ako se opet ipak nije odlučio i spreman da se povuku krajnje konsekvence.. Krajnja konsekvencija priznavanja značaja krvi, dakle rasne zasnovanosti uopšte, je, međutim, prenošenje ove procene na svaku pojedinacnu ličnost. Baš tako kao što je moram različit da vrednujem narode na osnovu njihove rasne pripadnosti, isto tako to činim i kod pojedinih ljudi u okviru jedne nacionalne zajednice. Konstatacija da narod nije jednako narod, prenosi se onda na pojedinacnog čoveka u okviru nacionalne zajednice otprilike u tom smislu kao da glava ne može jednako da bude glava, jer su i ovde krvno gledano delovi svakako u glavnom crtama isti, mada u pojedinostima ipak podležu hiljadostrukim najfinijim diferenciranjima.

Prva konsekvencija ovog saznanja je istovremeno ta, i rekao bih ona grublja, naravno pokušaj da se u okviru nacionalne zajednice oni elementi koji se kao rasni posebno dragocenim iskazuju što nerodavnije unapređuju i da se posebno vodi briga za njihovo umnožavanje..

Grublji je ovaj zadatak stoga, jer se on može skoro rnehanicki spoznati i rešiti. Teže je da se iz ukupnosti svih spoznanja duhovno i idejno najdragocenije glave i da se njima omogući onaj uticaj, koji ne samo da po sebi pripada ovim nadrasnim duhovnim, nego je pre svega od značajne koristi za naciju, Ovo prosejavanje prema sposobnostima i valjanosti, odnosno vrednosti, ne može se preduzimati rnehanicki, nego je to jedan rad, koji neprestano nalaže borba u svakodnevnom životu.

Jedno shvatanje sveta, pogled na svet, koje nastoji, da se odbijanjem demokratske ideje mase, najvišim, dakle, ljudima preda ova zemlja, taj pogled mora logički gledano takođe i u okviru ovog naroda ponovo da se povinuje istom aristokratskom principu i da najboljim glavama obezbedi vodstvo i najviši uticaj u određenom narodu. Pritom taj pogled ne počiva na ideji majoriteta, nego na ideji ličnosti.

Ko danas veruje da se jedna narodska, nacionalsocijalistička država mora recimo čisto rnehanicki, putem bolje konstrukcije svog privrednog života da razlikuje od drugih država, dokle putem jedne bolje ravnoteže bogatstva i siromaštva, ili putem prava na saodlučivanje širokih slojeva u privrednom procesu ili putem pravednije raspodele plata, putem uklađanja suviše velikih razlika u platu, taj je u najvažnijim i ključnim stvarima .Hitler je osnovao čak i institucije gde je više Nemica „oplodavano.“ od jednog arijevca, (prim.: R. Smiljanic).

288

zaostao i nema nikakve blage veze ni znanja o tome šta mi zapravo moramo da označimo kao stvarima pogled na svet. Upravo sve Opisano ne nudi ni

najmanju sigurnost za trajno stanje a još mnogo manje nudi mogućnost za postizanje nacionalne veličine. Jedan narod, koji bi se zakovao i ostao samo u tim zaista spoljnim reformama, ne bi time dobio ni najmanje jamstvo za . pobjedu tog istog naroda u sveopćtoj borbi naroda sveta. Jedan pokret koji osjeća svoju misiju samo u ovakvom općte izravnavaćem i sigurno pravednom razvoju neće u biti da uvodi nikakve nasilne i neistinske, zbog toga što nisu duboke reformne postojećih stanja, jer će na kraju njihovo celo djelovanje zastati samo u spoljnim efektima, a narodu ne stvori Onu unutrašnju opremljenost, koja će dovesti, hteo bih da kažem, s prinudom sigurnoću do konačnog svladavanja onih slabosti pod kojima mi danas moramo da se zlopatimo.

Da bi se ovo lakše shvatilo, možda je primereno da se još jednom baci pogled na stvama porekla i uzroke ljudskog kulturnog razvoja.

Prvi korak koji je čoveka krajnje ocito udaljio od životinje bio je onaj koji je vodio k, otkriću. Samo otkriće počiva prvobitno na iznalaženju lukavština i dovrtljivosti, čija primena olakšava borbu za život u sukobu s drugim bicima i mnogo puta i uopće dopušta da ona dobije povoljan ishod. Ovi najprimitivniji nalasci i snalaženja ne dovode stoga još i samu ličnost dovoljno jasno na videlo, jer oni naknadnom ili, bolje reci, današnjem ljudskom posmatraču dolaze naravno u svest tek kao masovne pojave. Izvesne varke i lukava pravila ponašanja, koju čovek na primer može da posmatra kod životinje, padaju u oči tek sumamo i on više nije u situaciji da ustanovi njihovo poreklo, ili da ga istraži, nego se ispomaze jednostavno time, što On takva ponašanja Oznacava kao "instiktivna".

Ova poslednja rec u našem slučaju ne govori ama baš ništa. Jer onaj ko veruje u jedan više razvoj životnih bica, mora da prizna, da je svako ispoljavanje njihovog životnog nagona ili njihove životne borbe moralo jednom da ima svoj početak; da će time jedan subjekt morati početi, da će se, onda takvo jedno ponašanje, jedno zbivanje sve više rasprostirati, dok najzad ne pređe u podsvest svih pripadnika jedne određene vrste, da bi onda kao instinkt izbilo na videlo.

Lakše će se to kod samog čoveka razumeti i verovati. Njegove prve mudre mere u borbi s drugim životinjama - one su sigurno po svom poreklu bila dejstva pojedinih narocito sposobnih subjekata. Ličnost je nekada i ovde bila bezuslovno podstrekivač za odluke i izvođenja, koja su kasnije preuzimana i preuzeta sasvim po sebi razumljivo od celog čovečanstva. Isto tako kao nekakva vojna, sama po sebi razumljivost, koja je danas, po meni, postala osnov svake strategije a prehodno imala ipak da zahvali sasvim određenoj glavi svoj nastanak i samo tokom mnogih, možda čak i hiljada godina postala kao opće i potpuno vazeca.

Ovaj prvi pronalazak dopunjava čovek drugim: on se uči da druge stvari i više bica uključi u sopstvenu borbu za životno održanje; a time počinje zapravo pronalazacka delatnost ljudi, koje mi danas opće uzev vidimo pred

289

svojim Očima. Ti materijalni pronalasci, koji počinju upotrebom kamena kao oružjem, koji vode do pripitomljavanja životinja, vatru daju nevezu umetnim

produktom i sve tako do mnogostrukih i zadivljujućih otkrića naših dana, dopuštaju tim jasnije da spoznamo li~nosti kao nosioce takvog stvaranja, što su nam blize našem vremenu pojedini pronalasci, ili nam opet izgledaju značajniji i prelomniji. Mi znamo, dakle, u svakom slučaju: ono što mi oko nas kao materijalna otkrica vidimo, sve je rezultat stvaralačke snage i sposobnosti pojedine li~nosti. A svi ti pronalasci pripomažu na kraju krajeva da se sve više i više ~ovek uzdigne iznad sveta 1.ivotinja, da se bogme i konačno od njega udalji. Oni time u svom najdubljem pogledu služe stalnom toku sve višeg Ijudskog o~ovečenja. Ali ~ak to što je nekada kao najjednostavnija dovitljivost olakšala u prašumi gonjenom ~oveku da sačuva 1.ivot, pomaže u obliku duhovnih naučnih spoznaja decenija ponovo, da se i danas olakša borba ~oveka za njegov 1;ivot i da se iskuje oružje za borbe u budućnosti. Svo Ijudsko razmišljanje i otkrice služi u njegovom konačnom dejstvu pre svega 1.ivotnoj borbi ~oveka na ovoj planeti, ~ak i ako u momentu nije vidljiva takozvana realna korist jednog pronalaska ili otkrica, ili dubokog naučnog uvida u suštinu stvari. Time ~to sve zajedno pomaže da se ~ovek sve više i više uzdigne iz okvira 1.ivotnih bica koja ga okružuju, to ga jača i uvrćuje njegov položaj tako da on u svakom pogledu izrasta na ovoj zemlji u dominirajuće biće.

Sva otkrica su dakle rezultat stvaranja jedne li~nosti. Sve ove li~nosti su opet, 1.elele ili ne 1.elele to, više ili manje dobro~initelji svog ~ovečstva. Njihovo delovanje daje milionirna, pa i milijardama Ijudskih bica kasnije pomoćna sredstva za olakšanje sprovođenja njihove 1.ivotne borbe. Ako mi u poreklu današnje materijalne kulture uvek vidimo pojedine li~nosti kao pronalazače, koji se onda međusobno dopunjuju i jedan ponovo na drugome dalje nadgrađuju, onda opet isto tako vidimo i u izvršenju i sprovođenju stvari promišljenih i otkrivenih od pronalazača isto to. Jer, isto tako treba dovesti u vezu i poistovetiti sve proizvodne procese u njihovom poreklu ponovo s otkricima i time ih učiniti zavisnim od li~nost. Čak i ~isto teorijski misaoni rad, koji u pojedinosti uopšte nije merljiv, predstavlja ipak pretpostavku za sve dalje materijalne pronalaskе i javlja se i opet i on kao isključivi produkt pojedine li~nosti. Ne pronalazi masa i ne organizuje niti osmišljava majoritet, nego u svemu i uvek jedino pojedini ~ovek, li~nost. Jedna Ijudska zajednica javlja se samo onda dobro organizovanom, kada ona ovim stvaralačkim snagama na ~to je moguće pristupa~niji na in olakšava njihov rad i svrsishodno i korisno ga primenjuje na zajednicu. Najvrednije u otkricu samom je, pa bilo ono u materijalnom ili u svetu ideja, jest pre svega pronalazač kao li~nost. Njega dakle kao donosioca korisnog za zajednicu svrsishodno l'ostaviti je prvi najviši zadatak organizacije jedne nacionalne zajednice. Čak i organizacija sama mora da bude isključivo izvršenje ovog narela. Time je ona oslobođena prokletstva mehanizma i sama postaje ne~to 1;ivotno. Ona mora u sebi samoj da bude otelotvorenje težnje da se glave uvek postave iznad mase i da ova dakle bude podređena glavama.

290

Organizacija sme stoga dakle iskoracivanje glava iz mase ne samo da sprečava, nego naprotiv mora načinom njihovog sopstvenog. bica da im to

omogućava i olakšava. Ona pritom mora da polazi od načela da za čovečanstvo ne leži blagoslov u masi, nego da on počiva u njenim stvaralackim glavama, koji se onda u stvarnosti iskazuju kao dobročinitelji ljudskog roda. Njima osigurati najmerodavniji uticaj i olakšati im njihovo delovanje u interesu je zajednice. Sigurno da se taj interes neće zadovoljiti i neće se njemu služiti ako se dopusti vladavina nemislica i nevaljanih, a pogotovu ni u kom slučaju blažene mase, nego jedino vodstvom od prirode posebnim darom za to osposobljenih.

Odabir ovih glava osigurava, kao što je već rečeno, pre svega sama okrutna životna borba. Mnogo toga se slama i propada, ne iskazuje se dakle nipošto predodređenim za trajanje, a samo malo njih ostaju kao izabranici. U oblastima mišljenja, ideja, umetničkog stvaralaštva, pa čak i u onima iz domena privrede taj proces odabira se još i danas odvija, iako je on naročito u ovim poslednjim domenima izložen teškim opterećenjima. Upravljanje državom i takode organizovanom odbrambenom snagom nacije otelotvorena vlast su istovremeno opsednute ovim razmišljanjem. Posvuda dominira ovde ideja ličnosti, autoriteta i te nanize, prema onima dole, kao i odgovornosti prema višoj ličnosti na gore. Samo se politički život danas već bez ostatka okrenuo od ovog najprirodnijeg mogućeg principa. Dok čitava ljudska kultura pokazuje da je ona rezultat stvaralačke delatnosti ličnosti, javlja se u celokupnom, pre svega međutim u najvišem vodstvu narodne zajednice princip vrednosti majoriteta kao odlučujući i počinje odande nadole da postepeno truje ceo život, to znači u stvarnosti: da ga raste. Takođe ge i destruktivno dejstvo delatnosti Jevrejstva u drugim nacionalnim telima u osnovi može pripisati samo njegovim pokušajima da ge značaj ličnosti podrije kod njegovih gogt-naroda a taj značaj dodeli umesto ličnosti -maga. Tirne stupa na mesto organizatorkog principa arijevskog Covečanstva destruktivni princip Jevreja. On time postaje "fermentom dekompozicije" naroda i rasa i u daljem smislu razbija ljudske kulture.

Kao što je Jevrejin učinio pokušaj u čistoj kulturi, to isto i markizam u svim oblastima ljudskog života, on isključuje upadljivi značaj ličnosti i zamenjuje ga brojkama mase. Ovome politički odgovara parlamentarna forma vlade, čije toliko nezdravo delovanje vidimo od najmanjih celija opštine pocev sve do najvišeg vodstva celoga Rajha, a privredno gledano je to gistem jednog sindikalnog pokreta, koji ne glumi stvarni interes radnika, već isključivo razarajućim namerama gvetkog Jevrejstva. U upravo toj meri u kojoj se privreda otrgla od delovanja principa ličnosti i na mesto njega se predala uticajima i dejstvom mase, mora ona da izgubi sve dragocene učinke, koji su u glavi svih, i da pogtepeno ge groza i sigurni nazadak. Sve redom organizacije gaveta preduzeća, koje umesto da zastupaju interese radnika i službenika, pokušavaju da na samu proizvodnju preuzmu uticaj, služe istom razarajućem cilju. One isto ukupnom učincima. a time u stvari dakako i pojedincu. Jer zadovoljenje pripadnika jednog nacionalnog tela proteže se u

291

svom trajanju ne isključivo prostim teorijskim frazama, već isto dobrima svakodnevnim životima koja pripadaju pojedincu i iz toga rezultirajućim

uverenjem, da jedna narodna zajednica zastupa i čuva interese pojedinca svojim ukupnim činkom.

Ne igra nikakvu ulogu da li je marksizam na OSnOVU svoje teorije mase da ka1;emo spodoban da sada zaostalu privredu preuzme ida je dalje vodi. Kritika o ta~nOSTi ili neta~nosti ovog principa ne re~ava se dokazom njegovog osposobljavanja da se postojeCim upravlja za buduCnOST, nego isklju~ivo samo putem dokaza O mogućnosti da se ~ak i takva jedna kultura mo~e da stvori. Marksizam bi mogao hiljadu puta da preuzme dana~nju privredu ida je pusti da dalje radi pod njegovim vodstvom, pa ipak ne bi ni uspeh ~ak takve delatnosti ni~ta dokazao prema ~injenici da On sam ne bi bio u stanju primenOm svog principa to isto stvoriti ~to je danas kao gotovo preuzeo. A za to je marksizam dao prakti~ni dokaz. Ne samo da on nigde nije bio u StanjU sam stvarala~ki da zasnue jednu kulturu ili i samo jednu privredu, On ~ak nije zaista bio ni u stanju i postojece da dalje prema svom principu vodi, nego je morao veC posle najkraCeg vremena na putu od koncesija da) posegne ka idejma principa li~nosti, isto tako kao ~to On u svojoj sopstvenoj organizaciji ne mo~e da bude bez ovih principa.

To, medutim, mora temeljno da razlikuje nacionalni pogled na svet od marksistickog da on ne shvata. ne samo vrednost rase, nego time i znataj litnosti i prema tome je ne odreduje u temeljne stubove cele zgrade tog svoga pogleda na svet. To su noseCi faktori njegovog shvatanja sveta.

Ako nacionalsocijalisti~ki pokret ne bi razumeo fundamentalni zna~j ovog na~enlog saznanja, nego da, umesto toga, po dana~njoj.drZavi neprestano ovde i onde stavlja zakrpe, ili ~ak opet da stav o masama smatra svojim, onda bi On u stvari bio samo jedna konkurentna partija marksizmu; pravo da se nazove jednim pogledom na svet, ne bi On time imao. Ako bi se socijalni program pokreta sastojao samo u tome da se potisne li~nost i na njeno mesto postavi masa, onda bi nacionalsocijalizam i sam bio nagmen otrovom marksizma, kao ~to je to slu~j s na~im gradanskim svetom partija. Nacionanla dr1.ava mora da se stara o dobrobiti svojih gradana time ~to Ona u svemu i svakome priznaje zna~aj vrednosti li~nosti i tako u svim oblastima uvodi OnU najvi~u meru produktivne radne sposobnosti, koja i svakom pojedincu jem~i najveću meru udela.

I nacionalna drZava mora jo~ prema tome da bez ostatka oslobodi ceIokupno, naro~ito medutim najvi~e politi~ko vodstvo parlamentarnog principa majoritetnog i masovnog određenja, da bi umesto njega osigurao neporecivo pravo li~nosti. ,

Iz toga proizilazi sledece saznanje:

Najbolji dr7A9vni ustav i dr7A9vni oblik je onaj, koji s najprirodnijom sigurnošću dovodi najbolje glave narodne zajednice do vodxeg znataja i odlutujuCeg uticaja.

Ali kao ~to se i u privrednom ~ivotu SpOSObni Ijudi ne postavljaju i određuju odozgo, nego moraju sami da se probiju i kao ~to ovde postoji

292

beskrajno školovanje od najmanje finne do najveCeg preduzeCa i tek 1;ivot onda priređuje određene ispite, tako naravno ne mogu ni politi~ke glave tek

odjednom i iznenada da budu "otkrivene". Geniji izuzetne vrste nemaju s pravom nikakvog obzira na nonnalno ~ove~nstvo.

Dnava mora princip li~nosti da u~vrsti u sojoj organizaciji i to pOCev od najmanje celije, opštine, do najveCeg vocstva Rajha.

Ne postoje nikakve odluke majoriteta, nego samo odgovome li~nosti, .

a ret "savet" se ponovo vraCa na svoj raniji zna~aj. Svakome roveku su na raspolaganju naravno savetnici, ali odluku donosijedan ~ovek.

Na~elo koje je pruska vojska u svoje vreme u~inila u najdivniji

instrument nema~kog naroda, mora u prenosnom srnislu da bude jednom i

na~elo izgradnje celokupnog našeg ustrojstva: Autoritet svakog vode na dole i odgovomost na gore.

Ali i Onda se nece moci odreCi svake korporacije, koje mi danas

ozna~avamo kao parlamente. Samo, njihovi saveti se onda zaista i savetuju, ali odgovomost mo1;e i sme uvek da ima samo jedan nosilac i prema tome samo taj jedini da ima pravo naredbe.

Parlamenti po sebi su neophodni, jer dakako u njima pre svega

istaknute glave imaju moguCnost da se polako probijaju naviše, glave kojima se kasnije mogu poveriti narOCito odgovomi zadaci.

Time se ukazuje sledeCe stanje:

Nacionalna dr1.ava nema, po~ev od opštine pa sve do vrhonog vodstva

Rajha, nikakvo odgovomo telo koje bi recimo odlu~ivalo majoritetom, nego

samo savetodavna tela, koja oredenom izabranom vodi stoje na raspolaganju i do njega se uvode u rad, da bi, prema potrebi, i sami u izvesnim oblastima ponovo preuzeli neophodnu odgovomost, isto tako kao što na viširn nivoirna vode ili predsednici određenih korporacija sami svoju odgovarajucu odgovor-nost imaju.

Nacionalna dr1.ava na~elno ne trpi da se o interesima posebne, na

primer privredne vrste, pitaju za sud Ijudi, koji na osnovu svog obrazovanja i delatnosti ne rnogu ništa o toj stvari da razurneju. Ona stoga raspoređuje svoja predstavnika tela veC unapred u politi~ke i profesionalne stale~ke domove.

Da bi se garantovala jedna uspešna saradnja oba dorna stoji iznad njih stalno kao vrhOVni arbitar jedan poseban senat.

Ni u jednom dornu niti u jednom senatu se nikad ništa ne izglasava.

Oni su radne institucije a nikakve glasa~ke rnašine. Pojedini ~lan ima savetodavni glas, ali nikada onaj koji donosi odluke. Ova je u domenu isklju~ivo samo kod odrdenog zato odgovomog predsedavajuceg.

Ovo na~elo bezuslovnog povezivanja apsolutne odgovomosti sa

apsolutnim autoritetorn izgradice postepeno jedan odabir voda kakav danas, u ovo doba neodgovornog parlamentarizma, je uop{te nezamisliv.

Time se dr1.avni ustav nacije dovodi u sklad s onirn zakonorn, kojernu

ta dr1.ava vec irna da zahvali svoju veli~inu na kultumorn i ekonornskorn podru~ju.

* * *

A ~to se sad ti~e sprovodljivosti ovih saznanja, onda molim da se ne

zaboravi, da parlamentarni princip demokratskog određenja majoriteta od

pradavnina ni u kom slu~ju ne vlada ~oveCanstvom, nego se naprotiv zapaZa

u sasvim malim periodima istorije, periodima koji su opet uvek doba propadanja naroda i drZava..

Svakako ne bi trebalo poverovati da bi se ~isto teorijskim merama odozgo na dole mogao da ostvari takav jedan obrt, po~to on logi~ki ne sme da bude odr:t;iv ni u ustavu dr:t;ave, nego i ~itavo ostalo zakonodavstvo pa ~ak i ceo gradanski :t;ivot mora da bude time pro:t;et. Takav jedan prevrat mo:t;e nastati i nastace jednim pokretom, koji je sam vec izgraden u duhu ovih ideja i time veC u samome sebi nosi novu dolazecu drZavu.

Stoga neka se nacionalsocijalisti~ki pokret vec danas bez ostatka u:t;ivi u ove ideje i neka ih sprovede u okviru svoje sopstvene organizacije u prakti~no dejstvo, na ~emu ce on jednog dana drZavi ne samo ukazati na iste ove smemice, nego ce mu moCi i veC izgradenu strukturu svoje sopstvene dr:t;ave staviti na raspolaganje.